

**אין אמונה בפיתרון מדיני,
רוב עצום תומך בפיגועים**

**האופציה הירדנית היא ברי-
חה. תומכים בה כמה זקנים**

לסקר יש דגליים

לעיריות, ושלל כל פיתרון אחר. רק 11.9 אחוז מוכן לקבל מינוי של ראש עיריה שיזכה באישור מוסד לאומי פלסטיני (כמו ט'עפר אל-מצרי, שנר-צח).

מי גרם להתמוטטות הסכם ער-פאת-חוסין? 32.9 אחוזים מאשימים את חוסין, 37.9 את ארצות-הברית. רק 5.3 מאשימים את ערפאת. 5.4 את ישראל.

גישה בוגרת יש גם לגבי ארצות-הברית. 85.5 אחוזים מאמינים כי ארצות-הברית ממלאה תפקיד שלילי בתהליך-השלום, אך 60.8 אחוזים מא-

לעבר הפונרמנטליזם האיס-לאמי — המסכן בטווח הארוך את עצם קיומו של אש"ף, והשולל כל דריקיום עם ישראל. זוהי אשמתם הישירה של המושלים הישראליים. כמונעם כל פעילות פולי-טית בגדה וברצועה נותר המיסגד כמקום היחיד שבו יכולים הפלסטינים להתכנס באופן חופשי ולדבר על פולי-טיקה. כוונתה הם המנהיגים החופ-יים היחידים כשטחים הכבושים. כל העסקנים בגדה טוענים כי השילטונות מעניקים באופן שיטתי חסות לכוונה-דת אלה, מתוך תיקווה שיחתרו תחת

זים תומכים בהחזרת הגדה והרצועה לריבונות ירדנית. זהו מימצא מדאיג. פירושו כי ברגע זה תומכת רק מחצית האוכלוסיה בפיתרון של שלום, המבוסס על דריקיום של שתי מדינות. קרוב להצי דוחים כל פיתרון-שלום. המצב קיצוני עוד הרבה יותר כשאין מדובר על פיתרון מצוי, אלא על פית-רון איריאלי. לשאלה: "מהו הפית-רון הקבוע לבעיה הפלסטינית המוערף עלייך?" תמכו 77.9 אחוזים ב"מדינה דמוקרטית פלסטינית

**הקנאות האיסלמית היא בקו-
עליה — והרוב תומך בה**

**עמדתו של ערפאת היא
כיום המתונה ביותר בגדה**

תמכו רק 3.4 אחוז במלך חוסין, לעומת 71.1 אחוז ביאסר ערפאת. (אחרים: אסד 1.7, חומייני 1.7, מוכארכ 0.6, קד'אפי 2.3, אף אחד לא 17.5). לשאלה: "איזו הנהגה משקפת את העמדה הפוליטית המוערפת בעיניך, בתנאים הנתונים באזור הפלסטיני?" הצביעו 71.2 אחוז בעד הנהגת אש"ף, 4.8 בעד ה-קבוצות הפלסטיניות השוכנות ברמ-שק, 3.2 בעד המלך חוסין, 0.4 בעד-אגודות הכפרים שהוקמו על-ידי מילי-טון, ובעד אף לא אחד מהם: 10.7.

ניתוח התוצאות לפי הקבוצות מגלה כי התמיכה במלך חוסין קיימת בעיקר אצל חקלאים, בעלי מיקצועות חופ-יים ועקרות-בית, חסרי-השכלה ובעי-לי הכנסה נמוכה, מעל לגיל 50. התמי-כה בערפאת פזורה בין כל הקבוצות. לגבי השאלה המכרעת: "האם אתה מאמין כי אש"ף הוא הנציג החוקי הבלעדי של העם הפלסטיני?" אומרי ההן מגיעים ל-93.5 אחוז, ואומרי הלאו ל-5.1.

זה מאשר את הידוע לכל: האוכלו-סיה בשטחים הכבושים מעניקה תמיכה מוחצת לאש"ף.

אין פירוש הדבר תמיכה אוטומטית בערפאת. לשאלה: "מהו המנהיג הפלסטיני המוערף בעיניך?" תמכו 78.8 אחוז בערפאת — כלומר, 15 אחוז פחות מכפי שהביעו את תמיכתם העקרונית באש"ף כנציג הבלעדי.

המתחרה הרציני היחיד של ערפאת הוא ג'ורג' חבש, מהחזית העממית, אך אין הוא זוכה אף בעשירית מן התמיכה בערפאת (5.6). האחרים: אברמוסה 1.2, חוותמה 1.9, ג'בריל 0.5, אבר-אל-זועים, הסוכן הירדני שמריתו עוררה התי-לכות כה רבה כממשלת-ישראל זכה רק ב-0.1 אחוז.

עד כאן יכלו אוהדי אש"ף וערפאת להיות מרוצים. אך התשובות לשאלות אחרות היו צריכות לעורר אצלם דאגה עמוקה למדי.

האיסלאם עולה

שאלות המעניינות ביותר כי סקר נוגעות לפיתרון הרצוי של השאלה הפלסטינית. הן מראות כי התמיכה באש"ף ובערפאת אין פירושו, בהכרח, תמיכה בקו של ערפאת. הסקר מוכיח בעליל כי הקו הערפאתי הוא המתון ביותר שיש. כל שאר הפיתור-נות המוערפים קיצוניים הרבה יותר. באופן די ברור ומתוחכם מברילים הפלסטינים בין הפיתרון הניתן להשגה, ובין הפיתרון האיריאלי.

שאלה: "מהו פיתרון-הביניים לבעיה הפלסטינית המוערף עלייך?" השיבו 49.7 אחוזים בעד הקמתה של מדינה פלסטינית בגדה וברצועה — הפיתרון המזוהה עם ערפאת. אולם 43.2 אחוזים דוחים פיתרון זה גם כפיתרון-ביניים, ותובעים להקמתה של מדינה פלסטינית בגדה וברצועה, בכל פלסטיני. כלומר דמו-קרטית חילונית? בכל פלסטיני. רק 6.3 אחוז — חיסול מדינת-ישראל.

את הזעקות הרמות ביותר השימ-יעו המושלים הצבאיים, "האור-חיים", אפריים סנה וקודמו, מנחם מילי-טון הוכולר-לישמעה. הם זעקו באוזני התיקשורת כי הסקר הוא מזויף, שעורכו הוא איש-פת"ח קיצוני, שהשאלונים מולאו על-ידי סטודנטים אוהדי-אש"ף, וכו' וכו'. הם רמו לנער שהרג את שני הוריו בגרין, ושביקש לאחר-מכן את רחמי-בית-המשפט בטענה שהוא יתום. אין ספק כי סקר דעת-הקהל, שפורסם השבוע, הוא תוצאה של 19 שנות הכיבוש הישראלי ותעודת-כישל לשורה ארוכה של מושלים צבאיים ואזרחיים — ושני הזעקים בכללם.

לא לטובח פת"ח

אמת היא שהסקר, שנערך מי-טעם העיתון המיוחד-ירושלמי אל-בג'ה, העיתון האמריקאי ניו-דזי ורשת-השידור האוסטרלית, מעורר דווקא אמון רב. לאמון זה יש כמה וכמה תימוכין. בין השאר:

● עורך הסקר, הד"ר מוחמד שריד מאוניברסיטת אל-נג'אח בשכם, נהנה משם טוב כחוקר רציני. למרות העובי-דה שאינו מסתיר את אהדתו לפת"ח ולאש"ף.

● כל מי שהיה קרוב לסקר מעיד על גישתם הרצינית של הסטודנטים שערכו אותו.

● הממצאים תואמים את ההתרש-מות האמפירית של ישראלים, הבקי-אים בענייני הגדה והרצועה.

● אין בעלי-הסקר מסתירים את נקודותיו החלשות, אלא מרגישים אותן בצורה מרעית נאותה.

● חוקר ישראלי, הד"ר יער מהאר-ניברסיטה העברית, קבע כי התוצאות תואמות את הממצאים של סקר שהוא עצמו ערך מטעם אוניברסיטתו.

● ובעיקר: כמה ממימצאי הסקר סותרים לחלוטין את האינטרסים של פת"ח ואת השקפתו, וגם את הקו המוצ-הר של העיתון אל-בג'ה. אילו נערך הסקר במגמה לעזור ליאסר ערפאת, היו הרבה נתונים בו משתנים לגמרי.

נקודות-החולשה של הסקר נובעות ממהות האוכלוסיה בשטחים הכבושים. אין ייצוג מתאים להמוני הפלאחים הבלתי-משכילים, ויש ייצוג יתר-לי סטודנטים ולבעלי מיקצועות חופי-יים. אך אלה הן השכבות הקובעות את דעת-הקהל בגדה וברצועה. באופן כללי, תואם המידגם את המצב בגדה וברצועה.

ידן — יק

דבר שעורר את זעם המושלים הוא מימצא חריג-משמעי, שלא בא כאפתעה למי שבקי במצב: דחיה כמעט טוטאלית של "האופציה היר-דנית", העומדת במרכז המדיניות היש-ראלית. הדבר מתבטא בהקשרים שונים. לשאלה: "את מי מבין המני-היגים הבאים אתה מעדיף?"

מינים כי ארצות-הברית יכולה למלא תפקיד חיובי. כלומר: התשובה אינה נובעת מתעמולה קומוניסטית, אלא מניתוח המצב. רק 59.6 אחוזים מאמינים כי ברית-המועצות יכולה למלא תפקיד חיובי בתהליך השלום.

כן לביגועים!

הלם הגדול ביותר לציבור היש-ראלי — ואת-האזהרה החמור ביותר הקיים בסקר — הוא בשאלה: "האם אתה סבור כי מעשיני אלימות מוצדקים למען העניין הפלסטיני?" יש תשובה פשוטה וחי-דה — 78.4 אומרים כן, 11.5 אומרים לא.

תשובה מבהילה עוד יותר ניתנה לשאלה: "אילו מעשי-אלימות נראים לך כמוצדקים?" חטיפת האוטובוס בכביש-החוף ב-1978 — 87.6 אחוזים, ההתקפה על מחנה הנחתים האמריקאים בכיירות ב-1983 אל על — 60.5, ההתקפה על הנוסעים בנמל-התעופה של וינה ורומא ברצמי בר 1985 — 36.9, הנחת פצצה במטוס אורחי (הכוונה: לא-ישראלי) ב-20.7 אחוזים.

לשאלה: "איזו טאקטיקה נר-אית לך כיעילה ביותר לפיתרון הבעיה הפלסטינית?" הצביעו (המשך בעמוד 35)

מעמדו של אש"ף. ולראיה: השבוע פסלה הצנזורה מאמר של אל-בג'ה, שיצא נגד התי-גברות הקנאות האיסלאמית.

קשה להעלות על הדעת מדי-ניות קצרות-רואי יותר. מתוך השינאה העיוורת לאש"ף, מעורר השילטון הישראלי את המגמה המסוכנת ביותר בעם הפלסטיני, המטיפה למילחמת-חורמה להשמדת ישראל.

מדוע נגד?

גישה להחלטה 242 היא בוגי רת. 80.6 שוללים אותה, 16.8 תומכים בה.

אולם כאשר ניגשים לפירוט הסי-בות, נראה כי השלילה אינה נובעת מעצם הכרת ההחלטה (בעקיפין) בקיום ישראל, אלא מאי-הכרת ההחלטה בזכר-יות העם הפלסטיני. לשאלה: "אם אתה שולל את ההחלטה 242, מהי הסיבה העיקרית שלך?" עונה הרוב (56.8 אחוז) "מפני שההח-לטה אינה מכירה בזכות העם הפלס-טיני להגדרה עצמית", ומיעוט גדול (33.4) "מפני שאין בה פיתרון מתאים לבעיה הפלסטינית". רק 6.8 שוללים את ההחלטה, "מפני שהיא מכירה ביש-ראל". הרוב הגדול (37.7) רוצה בבחירות

ככל הארץ". רק 16.9 אחוזים תומכים במדינה פלסטינית בגדה וברצועה (כלומר: לצד ישראל). 0.0 אחוז תומך באוטונומיה, המוצעת על-ידי ישראל, עוד יותר מעניין, ועוד יותר מדהים, היא התשובה לשאלה חשובה ביותר: "אילו הוקמה מדינה פלסטינית, איזה מן המישטרים הבאים היית רוצה בה?" התשובות: מדינה המבוססת על החוק האיסלאמי — 26.5, מדינה המבוססת על הלאומיות הערבית והאיסלאם גם יחד — 29.6 אחוז.

כלומר: רוב מוחלט רוצה כי שילטון האיסלאם — בניגוד מוחלט לאופיו של אש"ף, שהוא גוף חילוני מוחלט, בעל הרוב מוסלמי-נוצרי.

לעומת זאת רוצים רק 10.4 אחוזים במדינה דמוקרטית חילונית, ו-21.2 במדינה דמוקרטית פלסטינית. שאר התשובות: ממלכה חוקתית — 1.1, מישטר דומה לזה הקיים בארצות-הברית וכמעט-אירופה — 1.9, מיש-טר הדומה לזה הקיים בכרית-המועצות — 6.7, מדינה המבוססת על הלאומיות הערבית — 2.1.

זהו מימצא מפתיע. הוא מוכיח כי הקומוניסטים והסורי-אליבתיים הם מיעוט קטן בגדה וברצועה, כי גם השקפת-העור-לם החילונית של אש"ף מייצגת מיעוט, וכי הרוב נוטה כיום